

1-8
2021

TIN YÊU
PHỤC VỤ

CD CHÚA KITÔ PHỤC SINH

TRUNG TÂM ĐỨC BÀ PHÙ HỘ CÁC GIÁO HỮU

7707 Murray Drive - Stockton, CA 95210

website: cdktpsstockton.com

LÒNG YÊU MẾN, THÁNH THỂ của các thánh

Thánh Têrêxa
Hài đồng
Giêsu khi đã
kiệt lực, còn
hết sức gắng
lê mình tới
nhà thờ để
rước Chúa
Giêsu. Buổi

sáng kia, sau khi hiệp lễ, thánh nữ ở trong phòng riêng, sức đã mỏi mòn, một chị trong dòng lưu ý ngài không nên gắng quá như vậy, nhưng thánh nữ trả lời: **"Ồ, cái đau này có là gì, đâu có sánh được với một lần hiệp lễ?"** Thánh nữ hơi phàn nàn rằng ngài không được hiệp lễ mỗi ngày (thời đó chưa được phép hiệp lễ hàng ngày). Ngài sốt sắng biện bạch với Chúa Giêsu rằng: **"Xin Chúa ở trong con như ở trong nhà tạm, xin sự hiện diện của Chúa đừng bao giờ lìa khỏi tấm bánh nhỏ của Chúa".**

Khi thánh nữ Magarita Maria Alacoque bỏ thế gian để dâng mình cho Chúa trong đan viện, bà làm lời khẩn tư viết bằng máu mình như sau: **"Tất cả cho Thánh Thể Chúa, không còn gì cho bản thân tôi".** Thật không cần nói thêm về lòng kính mến bùng cháy của bà đối với Thánh Thể như thế nào. Khi bà không hiệp lễ được, bà đã biểu lộ tình yêu mãnh liệt thế này: **"Tôi khao khát rước Mình Thánh Chúa đến nỗi nếu phải đi chân không qua lửa, tôi cũng vui không thể tả được".**

CHÚA NHẬT 18 thường niên

"Chính Ta là bánh ban sự sống. Ai đến với Ta, sẽ không hề đói; ai tin vào Ta, sẽ không hề khát bao giờ". (Ga 6:35)

THÁNH THỂ THẦN LƯƠNG VƯỢT THẾ TRẦN

Nếu như trong sa mạc, manna là quà tặng do lòng thương xót của Chúa dành cho dân, thì hôm nay lòng thương xót ấy là Đức Giêsu Kitô Con Một Chúa, Đấng tự hiến mình làm Thần Lương không chỉ nuôi sống linh hồn mà còn củng cố khả năng hướng thiện của người rước lấy. Manna xưa chỉ là phương tiện cứu đói tạm thời, nay Mình Máu Thánh Chúa là lương thực giúp người tín hữu có đủ sức, đủ nghị lực vượt qua trần thế về tới quê trời vinh phúc. Trong sa mạc, manna chứng tỏ Chúa không bỏ dân của Chúa, ngày nay Chúa ở giữa Hội Thánh và trong thế giới bằng chính mình trong Bí tích Thánh Thể. Nhờ Bí tích Thánh Thể, người cô đơn tìm được nguồn an ủi; người yếu đuối tìm được sức mạnh; người tội lỗi tìm được ơn tha thứ; người đau yếu tìm được sự chữa lành; người bất hạnh tìm được nghị lực tinh thần; người hấp hối tìm được sự đỡ nâng; người bị bỏ rơi tìm được nguồn tình yêu chất chứa đầy sự thông cảm và âu yếm... Và còn một ý nghĩa rất quan trọng, manna ngày xưa của ăn trong sa mạc, Thánh Thể thần lương vượt thế trần.

BÁNH HẰNG SỐNG

Chúa Giêsu dùng lương thực để so sánh, giúp chúng ta hiểu những gì Người mang đến cho nhân loại. Có hai thứ sự sống và hai loại của ăn: của ăn thân xác, cho ta sự sống dễ 'hư nát' và của ăn từ trời, cho ta 'sự sống đời đời'. Được Thiên Chúa tạo dựng và được dựng cho Thiên Chúa, nên con người đói khát Thiên Chúa. Ngoài Thiên Chúa, không gì có thể làm con người hoàn toàn thỏa mãn. Tất cả những lương thực trần gian không làm con người no thỏa. Đức Giêsu không dạy chúng ta khinh thường "lương thực hằng ngày" nhưng hãy ao ước "Bánh ban sự sống vĩnh cửu". Đức Giêsu không xúi chúng ta biếng nhác trong công việc cần thiết cho sự sống nhân thế, nhưng Người muốn chúng ta "làm việc" cùng với sự nhiệt tình như thế để tìm kiếm sự sống không thể hư mất được. Khác với Buddha, Đức Giêsu không bảo chúng ta phải diệt dục, nhưng ngược lại phải thăng hoa nó: Anh em chớ hải lòng với cuộc sống chẳng qua của anh em... Anh em hãy ước muốn sự sống đời đời. Hãy làm những gì cần thiết để chiếm được sự sống đó, và hãy sống sự sống vĩnh hằng ngay từ bây giờ.

Họ liền hỏi Người: "Chúng tôi phải làm gì để thực hiện những điều Thiên Chúa muốn?" Đức Giêsu trả lời: "Việc Thiên Chúa muốn các ông làm, là tin vào Đấng Người đã sai đến".

BÀI ĐỌC I: Xh 16, 2-4. 12-15

"Ta sẽ cho bánh từ trời rơi xuống như mưa".

Trích sách Xuất Hành.

Trong những ngày ấy, toàn thể cộng đoàn con cái Israel kêu trách Môsê và Aaron, họ nói với hai ông rằng: "Thà chúng tôi chết trong đất Ai-cập do tay Chúa, khi chúng tôi ngồi kề bên nồi thịt và ăn no nê. Tại sao các ông dẫn chúng tôi lên sa mạc này, để cả lũ phải chết đói như vậy?"

Chúa liền phán cùng Môsê rằng: "Đây Ta sẽ cho bánh từ trời rơi xuống như mưa: dân chúng phải đi lượm bánh ăn mỗi ngày, để Ta thử coi dân có tuân giữ lề luật của Ta hay không. Ta đã nghe tiếng kêu trách của con cái Israel: người hãy nói với họ rằng: 'Chiều nay các ngươi sẽ ăn thịt, và sáng mai sẽ ăn bánh no nê, như thế các ngươi sẽ biết rằng Ta là Thiên Chúa các ngươi'".

Chiều hôm ấy, có chim cú bay tới che rợp các trại, và sáng hôm sau có sương sa xuống quanh trại. Tới lúc sương tan trên mặt đất, thì thấy có vật gì nhỏ nhỏ tròn tròn như hạt sương đọng đặc trên mặt đất. Con cái Israel thấy vậy, liền hỏi nhau rằng: "Man-hu", có nghĩa là: "Cái gì vậy?" vì họ không biết là thứ gì. Môsê liền nói với họ: "Đó là bánh do Chúa ban cho anh em ăn". Đó là lời Chúa.

ĐÁP CA:

CHÚA ĐÃ BAN CHO HỌ ĐƯỢC BÁNH BỞI TRỜI (C. 24B).

- 1) Điều mà chúng tôi đã nghe, đã biết mà tổ tiên đã thuật lại cho chúng tôi hay, chúng tôi sẽ kể lại cho thế hệ tương lai: đó là những lời khen ngợi và quyền năng của Chúa.
- 2) Nhưng Người đã ra lệnh cho ngàn mây trên cõi cao xanh, và Người đã mở rộng các cửa trời. Người đã làm mưa man-na xuống để họ ăn, và Người đã ban cho họ được bánh bởi trời.
- 3) Con người được ăn bánh của những bậc hùng anh; Người ban cho họ lương thực ăn tới no nê. Người đưa họ vào nơi thánh địa của Người, tới miền núi non mà tay hữu Người tậu sắm.

BÀI ĐỌC II: Ep 4, 17. 20-24

"Hãy mặc lấy người mới đã được tác thành theo thánh ý Chúa".

Trích thư Thánh Phaolô Tông đồ gửi tín hữu Êphêxô.

Anh em thân mến, tôi nói với anh em điều này, và chứng thực trong Chúa là anh em chớ ăn ở như Dân Ngoại ăn ở, chiều theo sự giả trá của tâm tư mình. Phần anh em, anh em không hề học biết Đức Kitô như thế đâu, nhưng nếu anh em đã nghe biết Người và đã được thụ giáo trong Người, như sự chân thật trong Đức Giêsu dạy, là anh em hãy khử trừ lối sống xưa kia, hãy lột bỏ con người cũ, đã bị hư theo những đam mê lầm lạc. Anh em hãy trở nên mới trong lòng trí anh em, hãy mặc lấy người mới đã được tác thành theo thánh ý Chúa trong sự công chính và thánh thiện xứng với sự thật. Đó là lời Chúa.

ALLELUIA! ALLELUIA!

LẠY CHÚA, XIN MỞ LÒNG CHÚNG CON, ĐỂ CHÚNG CON NGHE LỜI CON CHÚA.

PHÚC ÂM: Ga 6, 24-35

"Ai đến với Ta sẽ không hề đói, ai tin vào Ta sẽ không hề khát bao giờ".

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Gioan.

Khi ấy, lúc đám đông thấy không có Chúa Giêsu ở đó, và môn đệ cũng không, họ liền xuống các thuyền và đến Capharnaum tìm Chúa Giêsu. Khi gặp Người ở bờ biển bên kia, họ nói với Người rằng: "Thưa Thầy, Thầy đến đây bao giờ?" Chúa Giê-su đáp: "Thật, Ta bảo thật các ngươi, các ngươi tìm Ta, không phải vì các ngươi đã thấy những dấu lạ, nhưng vì các ngươi đã được ăn bánh no nê. Các ngươi hãy ra công làm việc không phải vì của ăn hay hư nát, nhưng vì của ăn tồn tại cho đến cuộc sống muôn đời, là của ăn Con Người sẽ ban cho các ngươi. Người là Đấng mà Thiên Chúa Cha đã ghi dấu".

Họ liền thưa lại rằng: "Chúng tôi phải làm gì để gọi là làm việc của Thiên Chúa?" Chúa Giêsu đáp: "Đây là công việc của Thiên Chúa là các ngươi hãy tin vào Đấng Ngài sai đến".

Họ thưa Chúa Giêsu: "Ngài sẽ làm dấu lạ gì để chúng tôi thấy mà tin Ngài? Ngài làm được việc gì? Cha ông chúng tôi đã ăn manna trong sa mạc, như đã chép rằng: 'Người đã ban cho họ ăn bánh bởi trời'. Chúa Giêsu đáp: "Thật, Ta bảo thật các ngươi, không phải Môsê đã ban cho các ngươi bánh bởi trời, mà chính Cha Ta mới ban cho các ngươi bánh bởi trời đích thực. Vì bánh của Thiên Chúa phải là vật tự trời xuống, và ban sự sống cho thế gian".

Họ liền thưa Người rằng: "Thưa Ngài, xin cho chúng tôi bánh đó luôn mãi". Chúa Giêsu nói: "Chính Ta là bánh ban sự sống. Ai đến với Ta, sẽ không hề đói; ai tin vào Ta, sẽ không hề khát bao giờ". Đó là lời Chúa.

QUYÊN GIÁO CHÚA NHẬT 25-7-2021 \$1,815.00

BÁNH BAN SỰ SỐNG ĐỜI ĐỜI LÀ CHÚA GIÊSU

1) Phép lạ nhân bánh ra nhiều của Đức Giê-su:

Hơn ai hết, Đức Giê-su thấu hiểu cơn bánh vật chất là một nhu cầu không thể thiếu để con người được sống, nên Người đã làm phép lạ nhân bánh ra nhiều để nuôi đám đông dân chúng được ăn một bữa no nê. Người cũng dạy môn đệ cầu Chúa Cha ban bánh ăn hằng ngày như lời kinh Lạy Cha : “Xin Cha cho chúng con hôm nay lương thực hằng ngày”. Tuy nhiên, Người muốn mọi người hiểu rằng: “Người ta không chỉ sống nhờ cơm bánh”, nhưng họ còn có những khát vọng mà chỉ mình Đức Giê-su mới có thể thỏa mãn là tin vào Người là “Con Đường, là Sự Thật và là Sự Sống”. Nhờ Người mà chúng ta sẽ được thỏa mãn các nhu cầu tinh thần và đạt được hạnh phúc trọn vẹn.

2) Cần đi tìm Chúa để đón nhận hồng ân cứu độ:

Sau phép lạ nhân bánh ra nhiều, đám đông dân chúng đã đi tìm Đức Giê-su để được Người ban cho của ăn mà không cần phải vất vả làm việc. Đức Giê-su không chấp nhận điều đó, nên Người nói với họ: "Thật, tôi bảo thật các ông, các ông đi tìm tôi, không phải vì các ông đã thấy dấu lạ, nhưng vì các ông đã được ăn bánh no

nê". Đức Giê-su mời gọi dân chúng hãy lo tìm của ăn thiêng liêng mang lại sự sống đời đời chứ đừng chỉ đi tìm lương thực vật chất hư nát: "Hãy ra công làm việc không phải vì lương thực mau hư nát, nhưng để có lương thực thường tồn đem lại phúc trường sinh" (Ga 6, 27).

3) Lời Chúa và Thánh Thể là lương thực ban ơn cứu độ:

Ông Phê-rô đã hiểu được giá trị của lương thực thiêng liêng chính là Lời Chúa và Bánh Thánh Thể nên đã thưa với Đức Giê-su: “Chỉ có Thầy mới có những Lời đem lại sự sống đời đời” (Ga 6,68). Chính Đức Giê-su cũng dạy về hiệu quả của Bánh Thánh Thể như sau: “Ai ăn Thịt và uống Máu Tôi thì được sống muôn đời... Đây là Bánh từ trời xuống, không phải như bánh tổ tiên các ông đã ăn và họ đã chết. Ai ăn Bánh này, sẽ được sống muôn đời” (Ga 6,54.58). Mỗi ngày các tín hữu chúng ta hãy siêng năng tham dự thánh lễ để đón nhận hai của ăn thiêng liêng là Lời Chúa và Thánh Thể Chúa. Nhờ đón nhận được hai của ăn đó chúng ta mới được sống đời đời.

4) Chia sẻ tình thương và niềm vui ơn cứu độ cho tha nhân:

- Ngoài cơn đói cơm bánh vật chất, người ta còn có nhiều cơn đói khác cần được thỏa mãn như: Cơn đói muốn được tôn trọng; Đói muốn được giao tiếp với người khác. Nhất là cơn đói tình thương ơn cứu độ. Đức Giêsu đã không làm phép lạ cho Manna từ trời rơi xuống cho dân chúng ăn như dân Do thái thời kỳ xuất hành, nhưng Người đã nhân bánh ra nhiều là hình ảnh của bí tích Thánh Thể Người sẽ thiết lập như Người đã phán: “Chính tôi là Bánh Trường Sinh, Ai đến với tôi không hề phải đói. Ai tin vào tôi chẳng khát bao giờ” (Ga.6,35).

- Trong những ngày này, sau khi dự lễ và đã được thỏa mãn cơn đói Lời Chúa và Mình Thánh Chúa, mỗi tín hữu chúng ta cũng cần mang bánh Thánh Thể là tình thương ơn cứu độ đến cho bạn bè chưa biết Chúa, các bệnh nhân liệt giường, các người già neo đơn nghèo khó, các đôi vợ chồng bất hạnh có nguy cơ đổ vỡ hạnh phúc... để chia sẻ niềm vui ơn cứu độ cho họ, noi gương Mẹ Ma-ri-a mang Chúa đi thăm và chia sẻ niềm vui ơn cứu độ cho gia đình Gia-ca-ri-a.

- Trong những ngày này, chúng ta sẽ làm gì để trở thành những Kitô khác? : Trở nên tấm bánh chia sẻ cho những người nghèo khó; nên cánh tay phục vụ những kẻ yếu đuối; nên bạn đồng hành với những kẻ cô đơn; nên ánh lửa hy vọng sưởi ấm con tim của tất cả mọi người.

LẠY CHÚA GIÊ-SU. *Cơm ăn áo mặc tiền bạc của cải là những nhu cầu không thể thiếu cho cuộc sống thể xác. Nhưng quý luôn căm dỗ chúng con đi tìm kiếm chúng, thay vì lẽ ra trước hết chúng con phải lo tìm kiếm Nước Thiên Chúa và sự công chính của Người, còn những thứ kia như cơm ăn áo mặc, của cải vật chất và các nhu cầu thể xác khác thì Chúa sẽ ban cho chúng con sau.*

Lạy Chúa, chúng con rất sợ bị lâm vào cảnh nghèo đói bần cùng, nên thường mãi mê tìm kiếm những của cải chóng qua mà chẳng thiết tha gì với của cải thiêng liêng là Lời Chúa và Thánh Thể Chúa. Xin Chúa tha thứ và giúp chúng con luôn biết tìm kiếm Chúa là hạnh phúc và là lẽ sống của cuộc đời chúng con.

LM ĐAN VINH

NGƯỜI ĐI LỄ TRỄ CÓ ĐƯỢC RƯỚC LỄ KHÔNG?

Hỏi: Thời điểm nào trong Thánh lễ được xem là quá trễ, để một người vào nhà thờ lúc ấy không được rước lễ nữa? Những ngày qua, tôi thấy nhiều người vào nhà thờ ngay lúc cha cho giáo hữu Rước lễ, và họ lên Rước lễ luôn. Như vậy là đúng không? – E. M., Port Harcourt, Nigeria

Đáp: Giống như hầu hết các linh mục, tôi miễn cưỡng để đưa ra một câu trả lời thẳng cho các câu hỏi như thế, bởi vì, trong một cách nào đó, chúng là hoàn cảnh khó xử.

Đúng là trước Công Đồng chung Vatican II, một số sách giáo khoa thần học luân lý đưa ra thời điểm trước phần dâng lễ vật làm ranh giới, trong việc quyết định liệu một người chu toàn luật buộc về tham dự thánh lễ Chúa Nhật hay không. Nhưng sau cuộc cải tổ phụng vụ, với sự nhấn mạnh vào sự thống nhất chung của Thánh lễ, các nhà thần học hiện đại né tránh sự chính xác như thế.

Thánh Lễ bắt đầu với việc rước vào nhà thờ và kết thúc sau phần giải tán sau cùng, và chúng ta tham dự thánh lễ từ đầu tới cuối. Mỗi phần của Thánh Lễ liên quan và bổ sung cho các phần khác trong một hành động duy nhất của sự thờ phượng, mặc dù một số phần, chẳng hạn như việc truyền phép, là cốt yếu, trong khi các phần khác là đơn thuần quan trọng.

Nói rằng có một thời điểm cụ thể, để trước đó hoặc sau đó chúng ta là hoặc “ở ngoài Thánh lễ” hoặc “an toàn trong Thánh lễ”, có thể là đưa ra một sứ điệp sai lầm và gọi ý rằng, về lâu dài, một số phần của Thánh Lễ là thực sự không quan trọng. Nó cũng có thể cung cấp cho một số giáo hữu ít nhiệt thành một thước đo cho việc đến tham dự Thánh lễ một cách chậm trễ.

Rất có thể rằng một số tín hữu có thể bắt đầu nhìn thấy việc đọc bài Tin Mừng là thời điểm ranh giới, nên cảm thấy thoải mái khi vào nhà thờ cho kịp bài đọc 2, và như thế bảo đảm rằng Thánh Lễ là “hợp lệ”.

Mặc dù tôi không muốn gây nguy hiểm bằng cách nói ra một thời điểm ranh giới chính

xác, chắc chắn một người nào đến sau khi Truyền phép là đã không tham dự Thánh lễ ấy, cho nên không rước lễ, và nếu đó là một ngày Chúa Nhật, thì phải tham dự một Thánh lễ khác.

Đến đúng giờ không chỉ là một vấn đề về bổn phận, mà còn là tình yêu và sự tôn trọng đối với Chúa chúng ta, Đấng qui tụ chúng ta để chia sẻ hồng ân của Ngài, và Đấng có ơn ban đề thông chuyển cho chúng ta trong mỗi phần Thánh lễ.

Đó cũng là một dấu hiệu tôn trọng đối với cộng đoàn, mà cùng với họ chúng ta thờ phượng và họ trân trọng sự có mặt của chúng ta, và sự đóng góp của lời nguyện của chúng ta trong mỗi thời khắc. Phụng vụ là cốt yếu sự thờ tự của nhiệm thể Chúa Kitô, là Giáo Hội. Mỗi cộng đoàn được mời gọi đại diện và biểu lộ toàn nhiệm thể, nhưng điều này khó có thể xảy ra nếu cộng đoàn chỉ tạo số lượng nhỏ tần mác sau khi Thánh lễ bắt đầu.

Do đó các người đến trễ lễ phải thành thật tự hỏi, tại sao? Nếu họ đến trễ vì một số lý do chính đáng hoặc sự kiện bất khả kháng, chẳng hạn như ách tắc giao thông do một tai nạn, họ đã hành động theo lương tâm tốt và không có nghĩa vụ phải tham dự một Thánh lễ khác sau đó (mặc dù họ nên tham dự Thánh lễ khác, do họ đã đến quá trễ, nếu có thể được).

Tương tự như vậy đối với nhiều người lớn tuổi, thậm chí việc đi được đến nhà thờ là một cuộc phiêu lưu, và người ta không được làm nặng gánh lương tâm của họ bằng cách tính phút tình giây.

Nếu người nào đến trễ do sơ suất đáng khiển trách, và đặc biệt là nếu họ làm như vậy thường xuyên, họ cần phải nghiêm túc suy nghĩ về thái độ của họ, sửa đổi cách sống của họ, và nếu cần thiết nên đến với Bí Tích Hòa Giải.

Tùy vào cách họ đến trễ như thế nào, họ cần tôn trọng ngày của Chúa bằng cách tham dự một Thánh lễ khác, hoặc, nếu không thể được, ít nhất họ ở lại trong nhà thờ sau Thánh Lễ, và dành một ít thời gian để cầu nguyện và suy niệm về các bài đọc của ngày hôm đó.

Đúng là người ta có thể rước lễ ngoài Thánh Lễ, vì vậy Thánh Lễ không phải là một điều kiện tiên quyết cho việc Rước Lễ. Tuy nhiên, điều này sẽ không biện minh cho việc đến đúng giờ để rước lễ trong Thánh lễ ngày thường, vì tất cả các nghi thức cho việc Rước Lễ ngoài Thánh Lễ bao gồm phần Phụng Vụ Lời Chúa, và người ta phải tham dự toàn bộ nghi thức này.

Nguyễn Trọng Đa chuyển ngữ, Zenit